

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 15, 1863.

Ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε·

α— Νὰ καταργηθῶσιν οἱ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1863 δοθέντες παρὰ τὸν νόμον στρατιωτικοὶ βαθμοὶ εἰς ἀπλοῦς πολίτας.

β— Ν' ἀκυρωθῶσιν αἱ ἀπομαχικαὶ συντάξεις, ὅσαι μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ὀκτωβρίου ἐδόθησαν εἰς τοὺς ὑπηρετάς καὶ ἄλλους ὁπαδοὺς τῶν ἐπαναστατῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων. Αἱ συντάξεις αὗται εἶχον ἀναβῆ ἀπὸ 60,000 κατ' ἔτος, εἰς 80,000 δραχ. κατὰ μῆνα.

γ.— Οἱ ὑπεράριθμοι ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ νὰ τεθῶσιν εἰς ἀργίαν.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἡμετέρου ἀστεροσκοπείου ἀνεκάλυψεν νέον πλανήτην καὶ νέον κομήτην.

Ἰπασπισταὶ τοῦ Βασιλέως διωρίσθησαν οἱ ΚΚ. Δημ. Ν. Μπότσαρης καὶ ὁ ναυτικὸς Σταματέλος· διαγγελεὺς δὲ ὁ Κ. Γ. Α. Μαυρομιχάλης.

Ἀπεβίωσεν ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας Φρεδερίκος καὶ διεδέχθη αὐτὸν ὁ πατὴρ τοῦ ἡμετέρου βασιλέως.

Διωρίσθησαν παρὰ τῷ βασιλεὶ πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας οἱ μέχρι τοῦδε ΚΚ. Σκάρλετ καὶ Βουρέ. Ἀξιοσημεῖωτοι δὲ εἶναι καὶ τῶν δύο οἱ λόγοι ὅτε παρουσίασαν πρὸς τὴν Α. Μ. τὰ ἔγγραφα αὐτῶν· ὁ τοῦ πρέσβους μάλιστα τῆς Γαλλίας εἶναι ἀληθὲς πρόγραμμα. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων συμβουλῶν ὅσας ἐν ἐνόματι τοῦ αὐτοκράτορος δίδει πρὸς τὴν Ἑλλάδα, διακρίνεται ἡ ἐξῆς· «Νὰ καταστραφῇ τὸ ἐπαρχιακὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶναι τελεία ἄρνησις τῆς ἀληθοῦς φιλοπατρίας, νὰ ζητηθῇ ἡ σύμπραξις πάντων τῶν Ἑλλήνων ἄνευ διακρίσεως καταγωγῆς ἢ κόμματος, » κτλ. Φαίνεται ὅτι καὶ ἡ Γαλλία φρονεῖ ὁλοθρίαν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος τὴν διαίρεσιν ἡμῶν εἰς αὐτόχθονας καὶ ἑτερόχθονας.

Πρὸς ἐπιτροπὴν τινα τῆς Συνελεύσεως παρουσιάσαν ἐσχάτως εἰς τὸν βασιλέα, ἡ Α. Μ. εἶπεν ὅτι χάριν τῆς τιμῆς αὐτῆς πρέπει νὰ ἀνατραπῇ τὸ ψήφισμα τὸ ἐκδοθὲν κατὰ τοῦ ὑπουργείου Μισούλη, διότι σύμπασα ἡ Εὐρώπη ἠγανάκτησε κατὰ τοιαύτης ἀνόμου πράξεως, προστριβούσης δωρεὰν αἰσχος εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γαλλίας προσκαλεῖ τοὺς ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης ἐν Παρισίῳ εἰς Συμβούλιον, ὅπως ἀποφασίσωσι περὶ διαφόρων ζητημάτων, καθό-

σον μάλιστα θεωρεῖ μὴ ἰσχυρούσας πλέον τὰς συνθήκας τοῦ 1815 ἔτους.

Ἰατροὶ τινες ἐν Εὐρώπῃ βεβαίωσι ὅτι ἡ ὑδροφοβία ἢ λύσσα θεραπεύεται διὰ τουρκικῶν λουτρῶν, ἐγκαίρως ὁμῶς γινομένων· λέγει δὲ ὅτι τὴν πρώτην ἡμέραν ἡ θεραπεία εἶναι βεβαία.

Λέγεται κατ' αὐτὰς ὅτι ἡ περὶ Ἑπτανήσου συνθήκη ὑπεγράφη, καὶ ὅτι ἐν αὐτῇ ἀποφασίζονται δύο τινά· α— ἡ κατεδάφισις τῶν φρουρίων καὶ β— ἡ διὰ παντὸς οὐδετέρωσις (neutrality) τῶν νήσων. Οὐδετέρωσιν δὲ ἐννοοῦσιν, ἐὰν πρέπη νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης, ὅσον τῆς Ἑλβετίας, τῆς Ὀλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου εἰς αἱ ἐφημερόσθη ὁμοῖος ὅρος, τὴν ἐν καιρῷ πολέμου ἀπαλλαγὴν αὐτῆς ἀπὸ πάσης ξενικῆς κατοχῆς. Ἡ εἰδησις αὕτη ἐθορύβησε τὸ κοινόν· νομίζομεν ὁμῶς ὅτι πρέπει νὰ περιμείνωμεν ἀκριβεστέρως πληροφορίας, καθόσον μάλιστα ὁ ἡμέτερος πρέσβυς δὲν εἶχε φθάσει εἰς Λονδὶνον ὅτε, ὡς λέγεται, ὑπεγράφη ἡ προκείμενη συνθήκη.

Ἡ Παλιγγενεσία τῆς 12 τοῦ μεσοῦντος γράφει τὰ ἐξῆς· «Λέγεται ὅτι τὸ προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως διέταξε νὰ ἀναδαμαλισθῶσιν ὅλοι οἱ πληρεξούσιοι, διότι ἡ νόσος Εὐλογία δὲν ἐξέλιπεν. » Ἀξιέπαινος ἡ πρόνοια τοῦ προεδρείου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ. Τὴν 15 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ὁμιλοῦντες περὶ τῆς συστάσεως τῶν διαγωνισμάτων τοῦ φιλογενεστάτου ἀρχιμανδρίτου Κ. Εὐγενίου τοῦ Ξηροποταμινοῦ, προετρέπομεν τοὺς μὲν εὐπόρους τῶν ὁμογενῶν νὰ μιμηθῶσι τὸ εὐγενὲς ἐκεῖνου παράδειγμα, τὸν δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλολογικὸν Σύλλογον νὰ συντελῇ ἐνεργητικώτερον εἰς τὴν διάδοσιν τῶν φώτων, διανέμων βιβλία καὶ δημοσιεύων τὰ ἴδια αὐτοῦ ἔργα διὰ τοῦ τύπου. Καθ' ἃ δὲ ἀναγγέλλουσιν αἱ ἐσχάτως ἐλθοῦσαι ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως ἐκαίνης ἐφημερίδες, τὴν προτροπὴν ἡμῶν ταύτην προέλαβεν ἡ φιλογένεια τῶν ἐκεῖ φιλομούσων· διότι οἱ μὲν Κύριοι Χρ. Β. Ζωγράφος καὶ Ι. Ζαρίφης προσέφερον, ὁ μὲν πρῶτος ὑπὲρ τὰς 3500 δραχμὰς εἰς ἀμοιβὴν τοῦ συγγραψόντος τοπογραφίαν τῆς Ἡπείρου καὶ τὴν ἐκδοσιν περιοδικοῦ συγγράμματος τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου, ὁ δὲ δεύτερος 2300 δραχ. εἰς ἀγορὰν βιβλίων διὰ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου τούτου· ὁ δὲ Σύλλογος ἐπεχείρησε τὴν ἐκδοσιν περιοδικοῦ, οὗ